

Základní škola a Mateřská
škola PUSTIMĚŘ

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

Jaro

jaro je tady,
schováme zimní hadry.

Zima ráno,
odpoledne teplo.
Já už se těším kámo,
jen aby už všechno kvetlo.

Ve škole nevnímáme,
těšíme se, až konečně vypadnem ven.
Svačiny pojídáme,
prázdniny jsou zatím jen sen.

Kňučíme, že už domů chceme,
do schodů ráno unaveně jdeme.

Pusťte nás, hodiny, konečně domů,
nechte mě lézt na větve stromů.

Tik tak, tik tak..
ach, jak pomalu se posouvá ručička.
Tik tak, tik tak..
do přestávky už jen chvílička.

Jaro vítěj!
A ty, člověče, těžké kabáty svlíkej!
Jaro je tady!
...a já už umírám hlady...

Milena Burešová, 8. třída

Jaro z pohledu zvířátka

Když letím z teplých krajin a vidím krásu přírody, hned vím, že je jaro. Z výšky je svět ještě krásnější než ze země. Právě z výšky vidím rozkvetlou louku, krásně zelené stromy, keře a další jiné rostliny.

Přílet domů do Česka je vždy stejně nejkrásnější. Čekají mě tam kamarádi. Třeba kos Honzík, sýkorka Bětka nebo veverka Lucinka, s ní si vždycky dávám závody.

Ale zpátky k přírodě. Potůčky už naplnila čirá voda, a to se mi moc líbí. Tou krásou se mi rozechvěje můj fráčkový ocásek. Jednou na jaře, a na to nikdy nezapomenu, jsem poznala moji nejlepší kamarádku, jiříčku Jitušku. Letěla jsem (no tak nějak letěla, protože jsem byla malá) do lesa, nevybrala jsem zatáčku a spadla do potoka. Právě jiříčka Jituška mě zachránila a od té doby jsme nejlepší kamarádky. Lidé nám do krmítek dávají semínka a další jídlo pro ptáčky. Jaro je prostě nejlepší se sluníčkem a kamarády.“

Nela Pospíšilová, 4. třída

„Jmenuji se Kulda. Jupí, konečně jaro! Ten zimní spánek byl ale dlouhý. Musím odhrabat listí a prozkoumat okolí po zimě. Jaro je krásné období, už rozkvetají stromy a různé keře. Musím pochytat pár komárů na snídani, oběd a nejspíš i na večeři. Potom se proběhnu po poli a pohraju si s kámošem Pepou, teda dalším ježkem. S Pepou si zahrajeme na honěnou a na schovku.“

Vojtěch Turcovský, 4. třída

Noc s Andersenem

Noc s Andersenem se na naší škole uskutečnila v pátek 29. 3. a zúčastnilo se jí 75 žáků z 1. – 3. ročníku. Děti se rozlosovaly do pěti skupin, obcházely jednotlivá stanoviště, kde plnily úkoly a za ně získávaly písmena. Při plnění úkolů pracovaly s různými literárními žánry (pohádka, bajka, komiks, poezie). Na závěr z písmen, která postupně získaly, složily název pohádky na dobrou noc – Království lesních strážců.

Věříme, že přespání ve škole bylo pro děti velkým zážitkem a příští rok akci opět zopakujeme. Děkujeme všem rodičům, kteří připravili pro děti "snídani".

učitelky 1.-3. ročníku

Okresní kolo matematické olympiády

Okresní kolo matematické olympiády pro 6. - 9. ročník proběhlo 9. 4. 2019 v Majáku ve Vyškově. Z naší školy se účastnili 3 žáci, kteří byli úspěšnými řešiteli školního kola. Byli to: Beáta Jurůjová a Jiří Radomil ze 6. třídy, Veronika Turcovská ze 7.B.

V těžké konkurenci žáků z 11 škol (2 víceletých gymnázií) dosáhli naši žáci skvělých výsledků.

Bea obsadila **vynikající** dělené **3. místo** se ziskem 16 bodů z maxima 18 bodů.

Jirka získal 10 bodů.

Verča získala ve své kategorii 8 bodů.

Ing. Lukáš Zahradníček

Dopis babičce (pozvání na školní Jarmark)

v Pustiměři dne 18.3.2019

Milá babičko,

doufám, že se máš dobře a budeš mít 17.dubna od 14.30 do 17 hod. čas.

Moc ráda bych Tě pozvala na náš školní Jarmark, kde budu prodávat své velikonoční výrobky a možná i můj bratr Jakub. Klidně s sebou vezmi dědu i nějaké Tvé kamarádky. Myslím, že se Vám to bude líbit a něco pěkného a dobrého na zub si koupíte.

Měj se hezky a pozdravuj dědu.

Těším se na Vás.

Tvoje vnučka Eliška

Eliška Marvanová 5.A

Velikonoční prázdniny

Ve čtvrtek 18. dubna jsem s rodinou jela na chatu do Hynčic. Před chatou stála půjčovna kol a za ní se na kopci rozprostíral rybník Úžas. V rybníku bylo hodně žab, pulců a žabích vajíček. Kousek od rybníka stála ohrada, ve které se pásli koně. Chodili jsme hodně na túry. Dokonce jsme šli na nějaký kopec, bohužel nevím, jak se jmenoval, ale leželo tam hodně sněhu. Stálo tam také hodně bunkrů a rozhledna.

Jednou jsme jeli do Hanušovic do pivovaru a mávali jsme dětem, které sjížděly jednu řeku. V ten den měl děda vyhlídkový let a potom naše rodina jela vlakem do Starého Města. Bylo toho opravdu moc, ale docela se mi to líbilo.

Denisa Zakopalová, 4. třída

Ekologický pobyt 6. ročníku

V úterý v osm ráno jsme já a mí spolužáci jeli na ekologický pobyt na Rychtě v Krásensku. Po příjezdu jsme si dali kufry do šatny a obuli jsme si prezůvky. Paní jménem Jana nás provedla celou budovou. Po provedení jsme se nastěhovali do našich pokojů. Potom se nám představili i ostatní na Rychtě. Najedli jsme se a pak nám byla představena zvířata v učebně. Na konci dne jsme si zahráli karetní hru Evoluce. V deset hodin jsme měli večerku. Další den jsme si vyzkoušeli být hydrobiology, ornitology a entomology. Když jsme svačili, tak jsme se mohli podívat na krmení korálovky myší. Večer jsme opět hráli Evoluci na šest týmů. Ve čtvrtek jsme báдали. Vytvořili jsme si vlastní výzkum a šli zkoumat do přírody. Projekt naší skupiny byl: "Je více vodních bezobratlých druhů uprostřed nebo na kraji jezera?". Našli jsme chrostíky, znakoplavky, motýlice, pulce atd. Odpoledne jsme naše údaje napsali a nakreslili na náš projekt velikosti A2. Poslední den jsme představili náš projekt spolužákům. Já s Davidem jsme stáli před projektem a Žofie s Matějem projekt drželi. Dohráli jsme Evoluci, kde náš tým zvítězil o dva body nad druhým místem. Po obědě a hraní na hřišti nastal čas odjet. Můj čtyřdenní pobyt na Rychtě mě bavil a věřím, že bavil i mé spolužáky. Bohužel na Rychtu jedou jen šestáci, ale i tak na toto místo budu mít skvělé vzpomínky.

Jiří Radomil, 6. třída

Popis

Moje kamarádka se jmenuje Krista. Má 11 let a chodí se mnou do 6. třídy. Je hubenější sportovní postavy. Její kulatou hlavu zdobí krátké tmavé vlasy, širší nos, obočí, růžové rty a světle hnědé oči. Má jasný tenký hlas. Ráda hraje fotbal a sportuje. Je trošičku „švihlá“, ale i milá. A chytrá je jak rádio. Ráda nosí trendové oblečení. Mám ji ráda a doufám, že nám naše kamarádství vydrží co nejdéle.

Tereza Kostihová, 6.třída

Zájezd do Amsterdamu a Anglie

Ve čtvrtek 25.4. jsme odjeli do Amsterdamu. Cesta byla hodně dlouhá a únavná. Společně s naší školou odjela i škola ze Šanova a paní průvodkyně. Jakmile jsme přijeli do Amsterdamu, začala jeho prohlídka. Po prohlídce jsme se ubytovali v hotelu v Belgii. Druhý den jsme se vydali eurotunelem do Anglie. Když jsme přijeli, navštívili jsme Studio Warner Bros, kde jsme mohli proniknout do zákulisí Harryho Pottera. Večer k nám byly přiřazeny rodiny. Ráno nás rodiny zavezly na meeting point, ze kterého jsme odjeli do Londýna. Navštívili jsme London Eye, Buckinghamský palác, Big Ben a viděli jsme i Londýnský maratón, který se koná jednou za rok. Ke konci nám umožnili cca 2 hodinový rozhod po Oxford street. Pak si nás vyzvedly rodiny. Čtvrtý den ráno nás rodiny zavezly na meeting point. Navštívili jsme Greenwich park, Tower Bridge, Loď křižník Belfast a projeli jsme lodí řeku Temží. Nakonec jsme se vydali k autobusu, odkud jsme jeli domů.

Zuzana Fialová, 8. třída

Moje nejlepší kamarádka

Má kamarádka se jmenuje Ema. Znáám ji od narození. Bydlí se svými rodiči v Dolních Černůtkách. Ema má dobrou postavu, zelené oči, blond vlasy a dlouhé řasy. Velmi pěkně se obléká. Má ráda všechna zvířata, nejvíc kočku Mrkvičku a psa Vildu. Ve škole se dobře učí a hraje na flétnu. Ráda si s ní hraje, protože je s ní pořád sranda.

Eva Pourová, 3. A

Má nejlepší kamarádka se jmenuje Adrianka Pořízková. Má dlouhé vlasy a modrozelené oči. Má malý nos a hezky se směje. Má moc hezké kolo a ráda na něm jezdí. Také si ráda obléká šaty jako já. Jsme kamarádky už hodně dlouho a rády spolu zažíváme různá dobrodružství.

Jana Marie Kolísková, 3.A

Moje nejlepší kamarádka se jmenuje Kačenka Pospíšilová. Je jí 9 let. Má krásné hnědé oči a kulatý obličej. Pod očima a na nose má pihy. Kačenka má zrzavohnědé dlouhé vlasy. Je to moje nejlepší kamarádka a zažíváme spolu tolik srandy.

Eliška Netopilová, 3.A

Jak jsme se učili o Špilberku

Nad Brnem ční nevysoký vrch Špilberk a na něm stojí stejnojmenný hrad – jinak zvaný ŽALÁŘ NÁRODŮ = vězení pro největší lotry. Špilberk postavil kolem poloviny 13.století Přemysl Otakar II. Svého času na něm pobýval i mladý Karel IV. s manželkou Blankou. Na Špilberku pykal i nejslavnější český loupežník Václav Babinský. V této pevnosti byly i kasematy – chodby bez oken – ve kterých byli doživotně odsouzení přikováni. Obvykle brzy umírali. Vypráví se, že se Josef II. při návštěvě Špilberku nechal na hodinu zavřít v kobce. Byl to pro něho strašlivý zážitek. Až budete v Brně, udělejte si čas na prohlídku tohoto hradu.

Natálie Babirádová, 5.B

Okresní kolo ve vybíjené

Po krátké odmlce vyrazila děvčata z 1. stupně na další sportovní soutěž, na okresní kolo ve vybíjené. To proběhlo ve Vyškově 2. května na základní škole Letní Pole. Tentokrát se nám až tolik nedařilo a po tuhém boji jsme obsadili 5. místo. Přesto všechny dívky zaslouží pochvalu za maximální bojovnost a nasazení.

Naše reprezentantky: Valentýna Lasotová, Adéla Lankašová, Karolína Perju, Natálie Babirádová, Vendula Knapová, Jolana Adámková, Kristýna Perju, Tereza Hynštová, Laura Moučková, Radka Oujezdská, Anna Rozehnalová, Karolína Jelínková

Mgr. Jiří Bubeník

O tom, jak se málem ztratili v lese

Byl krásný den a babička šla s Honzou a Amálkou do lesa. Tam začali výskat a babička jim řekla, ať jsou potichu a oni tedy byli. Šli dál a uviděli vydru, která stála a dívala se na ně. Pak o něco dál viděli výra na stromě a babička jim řekla, že je to největší sova. Tak šli dál a Amálka vběhla do lesa a nikde ji neviděli. Amálka se zastavila a čekala na babičku s Honzou. Zatím si dala žvýkačku a začala žvýkat u vysokého stromu. Babička s Honzou volaly na Amálku, ale ona se neozývala. Tak šli dál.

Nakonec se našli, ale babička řekla, že se ztratili. Vtom uslyšeli auto. Byl to tatínek. Zavezl je domů. A tak žili krásně až do smrti.

Natálie Výmolová, 3.B

Den s hasiči

Dne 10. května 2019 od 8:00 hod. do 12:00 hod. proběhl pro žáky naší školy preventivní projektový den, který pro nás připravili členové HZS (hasičského záchranného sboru) a SDH Drnovice. Akce se uskutečnila na hřišti místního SDH Pustiměř pod dohledem starosty obce.

Žáci byli rozděleni podle věku do dvou skupin a absolvovali celkem šest stanovišť, na nichž se seznámili s první pomocí včetně použití defibrilátoru (mj. pod vedením mistra světa, držitele titulu z Los Angeles, Petra Moleše), osobními ochrannými prostředky, výstrojí a výzbrojí hasiče, prohlédli si vozidla CAS20, RZA, ti nejstarší si vyzkoušeli práci s hydraulickými kleštěmi, kdy si při přestřihování kovových trubek ověřili fungování fyzikálních zákonů v praxi.

Pro oddech si děti vyzkoušely hašení na simulátoru (domečku). Všichni profesionální i dobrovolní hasiči byli velmi spokojeni s přístupem i chováním našich žáků, u kterých se celá akce setkala s opravdu pozitivním ohlasem. Naše poděkování si zaslouží:

Ing. Antonín Bastl ml. - velitel jednotky SDH obce Drnovice
Ing. Pavel Smutník - zástupce velitele JSDH Drnovice
Vojtěch Kropáč - velitel družstva
Ing. Jiří Bébar - velitel družstva
Ing. Josef Umshaus - velitel družstva, starosta SDH Drnovice
Petr Jandl - strojník
Jan Novák - strojník

hasiči:

Marie Orálková
Michal Olejníček (člen SDH Drnovice a HZS Vyškov)
Matěj Hruška
Pavel Hruška
Petr Vojtek
Ondřej Machálek
Petr Švec
Matyáš Rejzek
Jakub Vlácilík

Jan Suchý - starosta SDH Pustiměř a člen jednotky SDH obce Pustiměř

za HZS Vyškov:

nprap. Petr Moleš – velitel družstva, Hasičská stanice Vyškov
nstržm. Petr Zouhar – hasič, Hasičská stanice Vyškov.

Mgr. Kateřina Hrozková

Život veverky

Jednoho dne se veveřčí maminka Zrzka rozhodla svým padesáti dětem vyprávět o svém životě.

Narodila jsem se v porodnici Ořech. Taky jsem měla dvojče. Je to váš strejda Lumík. Jelikož jsme velká rodina, chodilo nás navštěvovat celé příbuzenstvo. I sousedé a sousedky. Ve svých třech letech jsem začala chodit do kroužku POSBÍREJ SI OŘECH SÁM, ale k tomu se vrátím později. Byla to vážně zábava. Vždycky jsme s Lumíkem mezi sebou soupeřili. Byli jsme vážně živé děti. Kolikrát jsme rodičům lezli na veveřčí nervy. Ale co, to jsou prostě děti.

Dne 21. června jsem oslavila mých deset let. V 10ti letech jsem začala rozvíjet svoji kariéru. Musela jsem hodně trénovat, abych byla lepší a lepší. Mistrovství veveřčího světa se blížilo, ale mě srazilo auto a při pádu jsem si zlomila nohu.

Tak skončila moje kariéra a teď jsem spokojená žena v domácnosti s padesáti veveřčími dětmi.

Lucie Jelínková a Eva Školařová, 7. A

Divadlo – Mach a Šebestová

Jeli jsme se školou do divadla Radost v Brně na představení Mach a Šebestová. Bylo to o tom, jak Mach a Šebestová jeli k rybníku a vzali Jonatána. Mně se tam moc líbilo, protože to bylo zábavné a vtipné. Někdy tam pojed'te taky.

Veronika Jelínková, 2. B

Okrskové kolo v McDonald's Cupu

V pátek 3.5.2019 jsme s žáky z 2. - 5. třídy zavítali do Rousínova, abychom zde odehráli okrskové kolo v McDonald's Cupu kategorie B. Turnaj ve fotbale se odehrál na pěkném fotbalovém stadionu v Rousínově. Naše družstvo se střetlo s ZŠ Rousínov a ZŠ Ivanovice. Objektivně musíme uznat, že oba soupeři byli lepší a zaslouženě nás porazili.

Ing. Lukáš Zahradníček

Den matek

V neděli 12.5.2019 přišli žáci ze ZŠ v Pustiměři popřát maminkám k jejich svátku připravenými básničkami, písněmi a tancem. Slavnostního zahájení v Kulturním domě v Pustiměři se ujal starosta obce, který popřál všem maminkám. Následovalo vystoupení dětí z MŠ v Pustiměři a v programu pokračovali žáci ze základní školy. Všichni účinkující byli odměněni potleskem a krásným úsměvem všech přítomných maminek a babiček.

Mgr. Irena Znojová

Matěj a vydra

Byl krásný slunečný den a Matěj s vydrou se vydali do světa.

Šli a šli, až došli do lesa. V lese viděli výra a ohromně vysoký strom. Matěj na něj vylezl a uviděl vesnici. Tak se Matěj s vydrou vydali do vesnice. Tam si našli práci a nové kamarády Aničku a Pepíka. U nich každý den přespali. Děti chodily do školy a Matěj s vydrou pracovali. Děti jim každý den nosily z cukrářství žvýkačky, aby si mohli zažvýkat.

Vesničané a rodiče Aničky a Pepíka Denolovi je milovali. Každý den jim něco přinesli na jídlo. Ale Matějovi a vydře se už stýskalo po rodičích. Proto se se všemi rozloučili a šli.

Matěje napadlo, že by se mohli přestěhovat do vesničky, a tak to udělali.

Když se vrátili, všichni začali výskat radostí a tam žili šťastně až do smrti.

Ema Smejkalová, 3.B

Štafetový pohár – krajské kolo

13. května v proběhlo v Břeclavi krajské kolo ve Štafetovém poháru, kterého se zúčastnilo 11 základních škol z celého kraje. Naši žáci si účast zasloužili vynikajícím 2. místem v okresním kole. Možnost účastnit se krajského kola byla tedy pro ně velikou odměnou. Odjížděli jsme s velkým odhodláním, ale od začátku bylo jasné, že to tentokrát nebude vůbec jednoduché. Soupeři byli opravdu kvalitní, mnohé školy měly mezi svými reprezentanty řadu závodních atletů, některé školy se na atletiku přímo specializují. Po těžkém boji jsme nakonec obsadili 9. místo.

Všem reprezentantům patří poděkování za vzornou reprezentaci a uznání za jejich výkon – i vzhledem k tomu, že Pustiměř byla mezi účastníky jedinou venkovskou školou.

Mgr. Jiří Bubeník

Můj příběh

Dnes, dne 8. 4. 2019, letíme s rodinou na Měsíc. Letíme tam, protože jsem vyhrála v loterii. Teď si půjdu sbalit. Zabalím si super teplé oblečení do -150 stupňů, spacák do -150 stupňů (jelikož je tam v noci – 100 stupňů a přes den přes 50 stupňů.). Potom si vezmu s sebou plavky. Teď je řada na jídlo: párky v rohlíku, 5x 4 litrové pití, pečivo, pekárnu, zmrzliny. Nezbytné věci: mikrovlnku, topení, postel a také společnost. Poletíme raketou a za 5 minut tam podle pilota budeme. O jeden den později... Teď mě unáší kráter, ze kterého vystříkl třpytivý vodopád. Máma šla nakupovat, táta si dělá popcorn a brácha se bojí vylézt z rakety. Bylo to tu super, ale už letíme domů. Doma... Teď jsme přiletěli a já jdu zase sbírat nějaké losy do loterie. Doufám, že zase zažiju nějaké dobrodružství.

Jolana Adámková, 5.B

Pasování prvňáčků na čtenáře

Ve středu 22. 5. proběhlo v místní knihovně pasování prvňáčků na čtenáře. Paní knihovnice, dvorní dáma, král a rytíř pro děti připravili slavnostní program. Rytíř Zdeněk děti pasoval mečem. Na závěr všichni dostali knížku Ezopovy bajky, průkaz čtenáře a průkazku do knihovny – mohli si hned nějakou knížku půjčit. Pro děti to byla slavnostní chvíle, při které si uvědomily, že končí jejich první školní rok a mají osvojené základní dovednosti (čtení, psaní) pro další učení. Akci jsme si velmi užili a děkujeme všem, kdo se na ni podíleli.

Mgr. Monika Kurková

Želva

Moje Jméno je Žehlič Zelenobarvovič, narodil jsem se 1 týden zpátky. Rodiče jsem znal 4 dny, ani jejich jména si nepamatuji.

Potom mne kdosi chytil. Ted mě někam veze, asi do svého doupěte. Jedu na nějakém zvířeti s kruhovými nohama. Jsem zavřený v jakési průhledné věci, prostě jdu a narazím do něčeho.

Když jsem se probudil, ležel jsem na hladkém zvířeti. Kolem mě stáli tři obři, ten, který mě chytil, a dva další. Drželi mě a píchali do mě nějaké kovové tyčinky. Omdlel jsem.

Když jsem se probudil, byl jsem zase v té průhledné věci. Bojím se, co bude dál.

Šimon Trávníček, 7. A

Zážitkový pobyt v Ruprechtově: Cirkus Malina

Dne 3. června jsme se společně s 5.A a 5.B vydali do Ruprechtova na zážitkový pobyt. Od školy jsme vyjeli v 8 hodin. Cesta trvala asi půl hodiny a o půl deváté jsme dorazili na místo – do táborové základny Malina. Přivítaly nás Magda s Jarkou a poté jsme se ubytovali v pokojích a na chatkách. Povolili jsme si postele a šli jsme do jídelny, kde jsme se dozvěděli, na co se můžeme v následujících dnech těšit. Magda a Jarka nás rozdělily do čtyř týmů: zelený, červený, modrý a žlutý tým. Každý tým si udělal svůj plakát na téma cirkus. Zelení se jmenovali cirkus Žako, žlutí byli Slunečnice, červení měli jméno Seniori a modří zase Jojo.

Magda s Jarkou pro nás připravily různé aktivity, například vyrábění slizu, těžítek, barvení triček nebo virtuální realitu. Měli jsme běhací aktivity a hry jak areálu, tak mimo něj. Absolvovali jsme i náročnou túru do Jedovnic, kterou jsme však velice dobře zvládli. Poslední večer na Malině jsme si „zařídili“ na diskotéce. Za aktivity jsme dostávali do týmů perličky. Ten tým, který měl nejvíc perel, dostal na konci pobytu sladkou odměnu.

Z Ruprechtova se nám nechtělo domů. Když jsme odjížděli, byli jsme smutní, ale věděli jsme, že se s Magdou a s Jarkou zase příští rok uvidíme.

Nelly Bačovská, Eliška Vystavělová a Anička Burešová, 4. třída

Canisterapie pro prvňáčky

Jednou za měsíc zavítali na návštěvu k našim prvňáčkům psi vycvičení pro canisterapii. Pomáhali dětem při budování dobrých vztahů, ale také je motivovali a pomáhali s výukou. Děti se učily vzájemně spolupracovat, naslouchat si, starat se o psy... Na závěr děti pracovaly ve skupinách na projektech – zvolily si rasu, zjistily její povahové rysy, zemi původu, charakteristiku... Projekty při červnovém setkání prezentovaly svým rodičům.

Canisterapie byla velmi pozitivně přijata dětmi i rodiči. Děkuji paní Trefilíkové, která nám ji po celý školní rok zajišťovala a dětem připravovala profesionální program a „nevšední“ zážitek.

Mgr. Monika Kurková

Prázdniny

Prázdniny jsou nejlepší. Kam pojedete? Já pojedu k dědovi do Mariánských lázní a taky na tábor. Já mám prázdniny moc ráda! Kdo by neměl rád prázdniny? A ještě se těším na vysvědčení.

Laura Hynková, 2. A

CO SE MI TENTO ŠKOLNÍ ROK LÍBILO?

Dobrý den, jmenujeme se Ladislav Bureš a Matěj Emperger. A rádi bychom vám povyprávěli, jak se nám líbil tento školní rok. Začneme od začátku. Hned jako první bylo Planetárium v Brně. Úžasný program, výklad, a nakonec skvělý film. Jako další bylo Chytré tělo. Program byl naučný a vtipný. Nakonec si z toho sice nikdo nic neodnesl, ale to je vedlejší. Potom následoval film Coco. Sice to původně měl být úplně jiný film, ale pokazilo se u toho audio, takže jsme přešli na Coco, který byl původně zamýšlen pro 1. stupeň. Po delší odmlce jsme jeli na školu v přírodě na Rychtu. Sice jsme měli pobyt zkrácený o jeden den, ale i tak to bylo skvělé. Následoval Den Země. Oběhli jsme školu, šli jsme dál do lesa a později jsme dorazili na fotbalové hřiště. Tam nás čekalo občerstvení v podobě špekáčků od Burešů (kupujte, jsou nejlepší!).

Tak, to bylo asi všechno nejlepší za tento školní rok 2018/19. Doufám, že příští rok bude alespoň trochu stejný, jelikož jsme si tento užili.

A na závěr..... doufejme, že všichni žáci mají z posledního školního roku tak příznivé pocity jako Ládík s Matějem a že všem pomohou krásné slunečné dny načerpat plno sil do dalšího období. Kéž nám nastávající léto přinese radost a plno nových zážitků!

tvůrčí tým školního zpravodaje

